

„To už jsi říkala, já tě slyšela!“ zabručela Bellondová svým hlubokým hlasem, téměř barytonem. Dral se z ní tak neochotně, jako by se jí s každým slovem zvedal žaludek.

Vtípkování Matky představené ale rozuměla. Starý bašár Miles Teg byl opravdu jejím otcem. Odradová osobně seškrábla buňky jeho kůže za účelem vypěstování tohoto gholy v rámci dlouhodobého „výhledového plánu“ pro případ, že by se jim kdy povedlo napodobit tleilaxanské nádrže. Ale Bellondová by se spíš nechala s ostudou vyobcovat z Bene Gesseritu, než by se usmála duchaplné poznámce Matky představené.

„V téhle době mi to připadá jako hotová pošetilost,“ hartusila. „Ty šílené ženské se nás pokoušejí vyhladit, a ty chceš slavit!“

Odradová měla co dělat, aby zachovala mírný tón. „Pokud nás Ctěné matre najdou dřív, než budeme připraveny, bude to nejspíš proto, že jsme neudržely morálku.“

Bellondová neřekla nic, jen se Matce představené zadívala upřeně do očí. V jejím pohledu se zračila znechucená výčitka: „*Ty příšerné ženské už vyhladily šestnáct našich planet!*“

Často nemusela promluvit ani slovo, a stejně nasměrovala myšlenky Matky představené na lovkyně, které po nich tak zuřivě a vytrvale pásly. Střízlivá radost z úspěchu, kterou chtěla Odradová dnes ráno navodit, byla tatam.

Raději se zas soustředila na nového gholu. *Teg!* Povede-li se obnovit jeho původní vzpomínky, získá Sesterstvo znovu do svých služeb nejlepšího z bašárů. Bašára mentata! Vojenského génia, jehož um vešel do legend Starého impéria.

Ale bude i on co platný proti těm ženštinám, které se vrátily z Rozptylu?

Ať je to, jak chce, Ctěné matre nás nesmějí najít! Ješ-tě ne!

Teg představoval příliš mnoho znepokojivých neznámých a příliš mnoho možností. Období před jeho smrtí při zkáze Duny obklopovala zvláštní záhada. *Provedl*

něco na Gammu, čímž spustil zuřivou zášť Ctěných matre. Jeho zoufalé sebeobětování na Duně jistě nebyl dostatečný důvod k vyvolání tak bezuzdné reakce. Kolovaly zvěsti, střípky z jeho posledních dní na Gammu před tragédií Duny. Rozpohyboval se tak rychle, že to lidské oko nezaznamenalo! Stalo se to doopravdy? Je to další projev nespoutaných dovedností atreidských genů? Mutace? Nebo jen další z mýtů obklopujících Tega? To musí Sesterstvo co nejrychleji zjistit.

Dostavila se akolytka se třemi porcemi snídaně. Sestry jedly chvatně, jako by s tím rozptýlením chtěly co nejrychleji skoncovat, ztráčet čas bylo nebezpečné.

Ty zatracené lovkyně! Nedají nám pokoj, pronásledují nás i v našich myšlenkách!

Sestry odešly, avšak Matku představenou dál trápil nevyzvořený strach Bellondové.

A můj vlastní strach.

Zvedla se a přistoupila k širokému oknu s výhledem přes nižší střechy na část prstence sadů a pastvin kolem Centrály. Pozdní jaro, a ovoce už začíná zrát. *Znovuzrození. A dnes se narodil nový Teg!* To pomýšlení však nedoprovázelo žádné nadšení. Výhled z okna ji obvykle posiloval, dnes ráno ale nepůsobil.

V čem spočívají mé silné stránky? Jaká jsou fakta?

Matka představená měla k dispozici značné zdroje: hlubokou oddanost těch, kdo jí sloužili, vojenské síly pod vedením bašára vycvičeného samotným Tegem (teď s velkou částí jednotek střežil školní planetu Lampadas), řemeslníky a techniky, zvědy a agenty po celém Starém impériu, nesčetné pracovníky, které živila služba Sesterstvu, a všechny Ctihodné matky s jejich zděděnými vzpomínkami, sahajícími až k samotným počátkům života.

Odradová si bez jakékoli falešné pýchy uvědomovala, že představuje vrchol toho, co je v Ctihodné matce nejsilnější. Pokud z osobních vzpomínek nevyloví dostatek informací, má kolem sebe další ženy, které ty mezery zaplní. A navíc data uložená v paměti počítačů, byť měla vůči těmto věcem vrozenou nedůvěru. *Neprošlo to snad*